

Marika Pytlarz

Odludzie

O tym, co zawsze,
o pszczołce drażniącej brzęczeniem
przy uchu,
o klimatach moich ludzi,
tych z podwórka,
z którymi dziś już nie gadam.

Z nikim nie gadam,
choć taki jeden ciągle
się patrzy
i nie, raczej nie lubię ludzi,
i raczej często z ranami
po nich zostaję.

O nieznajomych
szukanych w internecie
bez żadnych danych,
co raczej głupie, dziwne,
nieprawdziwe i raczej
rozmowom do siebie
nie po drodze.

O tym, co wkurza, smuci
i na skraje
nieporozumień doprowadza.

Niepamięć

Nigdy nie zapomnę
starych lęków, nowych strachów,
wiśni zrywanych na działce babci.

Chciałoby się umierać,
chciałoby się żyć,
chciałoby się naprawdę żyć
i nie martwić testem z chemii,
bo co mi po chemii skoro serce
tak z bólu kołacze.

Nie myśleć, że źle.
Nie myśleć, a czuć,
a trzymać Boga za rękę,

a wierzyć,
że wciąż Panie Boże jesteś,
i że wierzysz we mnie.

Nie zapomnę,
choć mogę stale zapominać.